

Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Информация

Откриване / Приключване: 11.08.2020 г. - 10.09.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #5328-K

Област на политика: Финанси и данъчна политика

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на финансите

Тип вносител: Национално

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е изготвен във връзка с необходимостта от усъвършенстване на нормативната уредба, регламентираща отделните административни производства в кодекса, включително производствата по данъчно-осигурителен контрол, фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск, обезпечаване и събиране на публичните вземания, налагане на административнонаказателна отговорност.

Отговорна дирекция:"Данъчна политика"E-mail:taxpolicy@minfin.bg

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на финансите

Адрес: София, ул. Г. С. Раковски № 102

Електронна поща: feedback@minfin.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Полезни връзки

Министерство на финансите - <https://www.minfin.bg/>

Документи

Пакет основни документи:

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 12.10.2020](#)

[Становище на „А1 България“ ЕАД \(получено по ел. поща на 10.09.2020 г.\) - вер. 1.0 | 10.09.2020](#)

[Становище на ИА „Главна инспекция по труда“ \(получено по ел. поща на 10.09.2020 г.\) - вер. 1.0 | 10.09.2020](#)

[Становище на Агенция по заетостта \(получено по ел. поща на 09.09.2020 г.\) - вер. 1.0 | 09.09.2020](#)

[Становище на дирекция "Модернизация на администрацията" към МС - вер. 1.0 | 11.08.2020](#)

[Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието - вер. 1.0 | 11.08.2020](#)

[Мотиви към Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс - вер. 1.0 | 11.08.2020](#)

[Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс - вер. 1.0 | 11.08.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Румяна Петкова (09.09.2020 17:38)

Предложение на Агенцията за социално подпомагане

Предложение за допълнение на чл. 74, ал. 1, т. 3 от ДОПК:

Предлагаме в текста след думите " Висшия съдебен съвет" да се сложи запетайка и да се добави следния текст: "Изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане или директорите на съответните териториални поделения на Агенцията за социално подпомагане".

Мотиви:

Предложеното нормативно допълнение е обусловено от необходимостта да бъде създадено годно правно основание за проверка на декларирани от лицата факти и обстоятелства, касаещи данъчната и осигурителна информация, във връзка с реализирането на техните права в областта на социалната закрила - Закона за семейни помощи за деца, Закон за социално подпомагане, Закон за закрила на детето и др.

С така предложеното допълнение ще се намали административната тежест за гражданите и ще се оптимизира административната процедура по предоставяне на социални помощи, и ще бъдат изпълнени изискванията за комплексно административно обслужване.

Автор: Валентин Стойков (03.09.2020 15:06)

относно преводите на документи на български език (втора част)

Особено срамно би било ако напишете закон регулиращ извършването на преводите, това би било прекалено.

На практика много от тези документи, които НАП ще изисква да бъдат преведени, ще бъдат договори, които са писани от адвокати с цел да се ползват в съд за защита интересите на този, който е платил написването им (много често те не са точно договори, а общи условия, публикувани на сайта на доставчика на стоката/услугата). Те не са предназначени да дават ценна за НАП информация и ако все пак съдържат такава тя се съдържа в най-много един-два параграфа от договора. Няма смисъл целия да се превежда, достатъчно е да има в НАП няколко служителя, разбиращи езици, които да погледнат договора и да обобщат накратко интересното. Да се превежда целия договор от фирма за преводи е скъпо, тези договори са дълги над 50 страници.

Много често информацията, която е интересна, се намира на публично достъпен сайт в Интернет и е безсмислено да се чете формалния договор.

В този блог е систематизирана информация по въпросите на законодателния спам, свързан с преводите и преводаческата дейност:

- http://softisbg.com/rennies_blog/2013/12/post-86.html
- http://softisbg.com/rennies_blog/post-3.html

От там научих, че „МВНР инициира създаването на междуведомствена работна група, която да изготви проект на закон, съдържащ регламентация на статута на преводачите, условията за упражняването на професията им и отговорностите на институциите“.

Предлагам да спрете да се занимавате с такива глупости и да коригирате всички закони, където се говори за „заклети преводачи“, „официален превод“ (във връзка с обществени поръчки например) така че да е ясно, че преводаческата дейност не се регулира от закон и всеки е свободен да извършва преводи и да се заклева, че преводът е верен (ако желае).

Дипломите и формалното образование са анахронизъм.

Автор: Валентин Стойков (03.09.2020 15:05)

относно преводите на документи на български език (първа част)

Чл. 55. (1) При поискване от орган по приходите субектът е длъжен да представи съставен на чужд език документ, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) В случаите, когато документът не е представен с точен превод в определения срок, органът по приходите може да извърши превод за сметка на субекта.

(3) От датата на писменото искане по ал. 1 до датата на представянето на превода срокът за завършване на съответното производство спира да тече.

Предлагам да се премахне задължението за предоставяне на документи на български език, когато такива не са налични, с цел да се противодейства на прекомерната административна тежест и възможности за злоупотреба, корупция и тормоз от страна на служители на НАП.

Особено притеснителна е възможността служител на НАП да възложи извършването на превода да се извърши от преводаческата агенция на свой братовчед, който съвсем случайно после прави дарение или продава нещо на занижена цена.

В случай, че не бъде прието предлагам като компромисен вариант да се премахне фразата „извършен от заклет преводач“ и да отпадне задължението за превеждане на документи, които са написани на езици, на които традиционно говорят гражданите на ЕС, включително и английски език. И ако има закони, които да регулират кой може да бъде „заклет преводач“ и кой не – да се премахнат. Не смятам, че онзи правилник за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа от 1958 г. може да се ползва за определяне на това кой преводач може „заклет преводач“), но ако смятате така и установите, че има съдебна практика това да е така, предлагам да се премахне този правилник или да се редактира така, че на практика всеки да може да извършва услугите по превеждане на документи. Ако има изисквания за формално образование (дипломи) предлагам да отпаднат, защото това е неоправдана бариера за вход в този бизнес.

Особено срамно би било ако напишете закон регулиращ извършването на преводите, това би било прекалено.

На практика много от тези документи, които НАП ще изисква да бъдат преведени, ще бъдат договори, които са писани от адвокати с цел да се ползват в съд за защита интересите на този, който е платил написването им (много често те не са точно договори, а общи условия, публикувани на сайта на доставчика на стоката/услугата). Те не са предназначени да дават ценна за НАП информация и ако все пак съдържат такава тя се съдържа в най-много един-два параграфа от договора. Няма смисъл целия да се превежда, достатъчно е да има в НАП няколко служителя, разбиращи езици, които да погледнат договора и да обобщат накратко интересното. Да се превежда целия договор от фирма за преводи е скъпо, тези договори са дълги над 50 страници.

Много често информацията, която е интересна, се намира на публично достъпен сайт в Интернет и е безсмислено да се чете формалния договор.

Автор: Валентин Стойков (27.08.2020 23:09)

Възможност за злоупотреба с правото за изискване на информация от значение за данъчното облагане

Възможност за злоупотреба с правото за изискване на информация от значение за данъчното облагане

Искам да обърна вниманието ви на възможностите за злоупотреби от страна на служители на НАП във връзка с възможността им да изискват счетоводна и търговска информация, както и всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане.

Тъй като тази дефиниция е твърде широка на практика предприемачите ще са принудени да предоставят всякаква информация, свързана с бизнеса им (защото може да се твърди, че е от значение за данъчното облагане). Събраната от НАП информация може да се продаде на черния пазар.

Коментари от социалните мрежи:

От НАП ни проверяват за периода януари 2014-та-юни 2016та и са поискали бекъп на сайтовете от хостинг компанията. В бекъпа са имената на нашите клиенти, имейли, телефони, рекламните агенции наши клиенти. И за моя изненада: от хостинг компанията са предоставили бекъпа не само за срока на проверката, а за почти 10 години назад.

* * *

Търговската информация отдавна я искат без никакъв смислен аргумент за полза към фиска. Данъчната я имат и я получават всеобхватно и структурирано в ДДС декларациите. Искат търговската да е структурирана за да стане стока годна за обмен. Логистичната също явно я получават структурирано поне частично. Остава

само know-how информацията и тази за вътрешните бизнес-процеси.

Когато имат всичко това рейдърството ще е детска игра.

Който не може да граби просто ще краде - ако не може да превземе бизнеса ще може да краде доставчици и клиенти.

Правната рамка се обсъжда напълно проформа с дискусии от типа - да се застреля или да се обеси.

* * *

Сигурен източник ми довери, че родните сървъри са със служебен достъп за едни служебни лица тук. Така икономическият шпионаж е формалност за хора на едни службици!

Автор: Валентин Стойков (27.08.2020 22:30)

Възможност за измами с разваляне на „неизгодни“ сделки

Възможността за разваляне на „неизгодни“ сделки създава възможности за злоупотреби и измами с участие на служители на НАП. Например е възможно имущество да бъде прехвърлено на трето лице, което да го продаде на жертвата на измамата и парите от продажбата да „изчезнат“. След разваляне на сделката жертвата на измамата остава без имуществото, а парите няма как да се върнат, защото на лицето, което ги е „изгубило“, няма какво да му се вземе.

Обичайна практика в бизнеса е да се правят сделки, които са неизгодни. Не винаги е възможно всеки път да се сключват изгодни сделки. Освен това дали дадена сделка е неизгодна или не е въпрос на мнение и не е обективен факт.

Автор: Валентин Стойков (27.08.2020 22:10)

„всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане“

Фразата „всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане“ може да се тълкува твърде широко.

Ако няма формален договор за предоставени или закупени услуги? Това като нарушение на закона ли ще се разглежда?

На практика в онлайн бизнеса не се ползват подписани договори.

Много често нито се печата на хартия и пописва договор, нито се подписва с електронен подпис.

Сключването на договора става неформално, като се изяви съгласие с общите условия и се направи плащане. Тези общи условия са публикувани чрез уеб сървър, но не смятам, че наличието на TLS/SSL сертификат (ползване на протокол https) може да се разглежда като електронно подписване на документа.

Тези общи условия са писани от специалисти по право за да се ползват с цел правна защита при евентуално дело в съда и рядко се четат подробно от лицата, които уж се съгласяват с тях. И е трудно да минат за подписан договор по българското законодателство.

Когато не се съхранява несъществуващия договор глоба ще има ли? Не е ли правен абсурд да се налага глоба за това, че не се съхраняват документи, които не съществуват?

С подобно законотворчество карат хората да си местят фирмите в Естония, Великобритания и други държави, където се работи по-лесно, въпреки че може да има по-високи данъци. В Естония има една особеност на корпоративния данък – не се дължи такъв, ако не се разпределя дивидент. Затова някои предприемачи избират Естония вместо България когато решават къде да си регистрират фирма. Предлагам и в България да не се облагат с корпоративен данък печалбите, които не са разпределени като дивиденди. Ще трябва още много премахване на законодателен спам от българското законодателство и борба с административния произвол и административната тежест, ако искаме България да се конкурира успешно с Естония.

Автор: Валентин Стойков (27.08.2020 21:03)

Прилагане на СИДДО без основание

Текстът в чл. 275а „Прилагане на СИДДО без основание“ е подвеждащ.

По-надолу пише нещо съвсем различно: „без да са удостоверени основанията за прилагане на СИДДО“.

Тоест, наказанието се налага в случай, че не са удостоверени основанията за прилагане на СИДДО, а не в случай, че се прилага СИДДО без основание. Считам, че това не е правилно.

Предлагам да отпадне изискването да се удостоверява основанията за прилагане на СИДДО. В тежест на НАП да бъде при евентуална проверка или ревизия да доказва, че не е правилно приложено СИДДО.

Предлагам да отпадне изискването в ЗДДФЛ за представяне на "доказателства" за удържани данъци в чужбина (чл. 50, ал. 5). В тежест на НАП да бъде да доказва при евентуална проверка или ревизия, че не са внесени (удържани) данъци в чужбина и затова се дължи данък в България.

Предлагам да отпадне задължението за деклариране на доходите на физическите лица, които съгласно СИДДО не се облагат повторно с данък в България. Например: доходи от дивиденди, които не се облагат с данък дивидент, защото поради СИДДО дивидентът вече е обложен в друга държава със ставка не по-малка от тази в България. Обичайна практика е физически лица да купуват акции на компании установени в САЩ и други държави, където им удържат данък върху изплатените дивиденди и поради СИДДО не се дължи в България данък върху дивидента. Отпадането на задължението за деклариране на тези (необлагаеми в България) дивиденди (а също така и за представянето на "доказателства" за удържаните данъци върху дивидентите в чужбина) ще облекчи попълването на данъчната декларация на физическите лица.

Ако все пак не сте съгласни с тези предложения, като компромисен вариант предлагам от ЗДДФЛ да отпадне поне задължението за представяне на „доказателства“ за удържаните данъци в чужбина когато става въпрос за удържани данъци върху дивидентите изплатени от публично търгувани компании. Това ще улесни подаването на данъчната декларация, но няма да затрудни НАП при евентуална проверка, защото се знае, че дивидентите, изплащани от публично търгувани компании от съответните държави, се изплащат след удържане на

данък дивидент и има СИДДО, поради което не са облагаеми в България.

В чл. 50 ал. 6 от ЗДДФЛ има предвидено изключение, но то важи само когато се прилага метод за избягване на двойното данъчно облагане „освобождаване с прогресия“. Много често обаче се ползват други методи за избягване на двойното данъчно облагане (в повечето случаи за дивидентите важи метода „данъчен кредит“).

В ЗДДФЛ не е изяснено на какви критерии трябва да отговарят доказателствата по чл. 50 ал. 5. Когато има удържани данъци върху дивидентите обикновено физическите лица представят справка от инвестиционния посредник, където се виждат получените дивиденди. Ако има разлика между получените дивиденди и брутната сума на дивидентите - значи разликата представлява удържан данък. Възможно е в справката от инвестиционния посредник да се вижда и колко е удържания данък, не само изплатената сума. Дали това е правилно е трудно за данъкоплатците да разберат, защото не е описано ясно в закона какви трябва да са тези „доказателства“.

Важно е да няма изискване за предоставяне на документи, които на практика е невъзможно да бъдат набавени (напр. защото няма бюрократична пътека за това в съответната държава, предвид конкретния начин, по който акциите се притежават - напр. чрез омнибус сметка) или е твърде скъпо и непрактично да се набавят. Съществуването на трудни за разбиране и изпълнение изисквания за представяне на документи представлява подигравка с гражданите.

Автор: Валентин Стойков (27.08.2020 20:48)

този текст може да оцети доставчика на платежни услуги

този текст може да оцети доставчика на платежни услуги

"Когато изпълнението е насочено върху валутна сметка, доставчикът на платежни услуги, който води сметката и не е банка, прехвърля по сметката на публичния изпълнител, наредил изпълнението, левовата равностойност на валутата по курса на Българската народна банка за деня, в който е получено разпореждането"

Предлагам този текст да се коригира по такъв начин, че да не оцетява доставчика на платежни услуги.

Възможно е ползването на курса на БНБ да не е изгодно за доставчика на платежни услуги, ако пазарния курс към съответния момент е различен.

По-справедливо би било това да става по курс, който е близък до пазарния. Фиксингът на БНБ може да се различава значително от пазарния курс, особено по време на хиперинфлация. Но даже и при обичайна висока волатилност на валутните пазари е възможно доставчикът на платежни услуги да реализира загуба.

Разбирам, че цената на валутния превод може да е твърде висока (в случай, че валутата е различна от евро и доставчикът на платежни услуги няма сметка в банката към която се прави плащането). Но мисля, че може да се намери по-добро решение.

Трябва да се има предвид и какво ще стане ако по-късно съдът обяви, че конфискацията е била незаконосъобразна. Кой ще плати обезщетение за това, че собственикът на валутата е реализирал загуби от това, че левът е поевтинял спрямо съответната валута?

История

Начало на обществената консултация - 11.08.2020

Приключване на консултацията - 10.09.2020

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
